र्णिकी देवता सोमो द्रव्यम् · यागमात्रे चाश्रुतादीनि विहितानि सन्ति । सिद्धान्तमाह ·

नानन्तर्यात् ॥१८॥ वषट्कारानुवषट्कारयोर्ध्यानन्तर्यं श्रूयते वषट्कृत्यानवानन्ननुवषट्करोतीति ।

स्यादविरोधात् ॥१९॥ अविरोधादनुवषट्कारयागेऽप्याश्रावणादि स्यात् · यदि च श्रुत्या सह अविरोधः स्यात् तदा स्यादित्यर्थः · अस्ति चात्र श्रुतिविरोधः वषट्कृत्यानवानन्ननुवषट्करोतीति अत्रानवानन्निति श्रुतम् · तच्च वषट्कारानन्तरमाश्रावणादौ क्रियमाणे विरुध्यते असम्भवात् · अतोऽनुवषट्कारयागे आश्रावणप्रत्याश्रावणप्रैषा न भवन्तीति सिद्धान्तः । अथ प्रकृतमुच्यते ·

शेषꣳ-शेषमादित्यस्थाल्यामासिञ्चत्यादित्येभ्यस्त्वेति (८.१) ॥२०॥ प्रतिप्रस्थाता द्विदेवत्याननु हुत्वा-हुत्वा प्रतिहोममादित्यपात्रस्थं हुतशेषमादिंञ्चति · शेषं-शेषमिति वीप्सा प्रतिहोमं शेषासेचनविधानार्था । एवमैन्द्रवायवयाग उक्तः · तत ऐन्द्रवायवपात्रं होत्रे समर्प्य हविर्धानमुत्तरेणागत्य मैत्रावरुणं ग्रहमादाय मित्रावरुणाभ्यामनुब्रूहि मित्रावरुणाभ्यां प्रेष्येति इदं मित्रावरुणाभ्यामिति · प्रतिप्रस्थाता च पूर्ववच्छेषासेचनान्तं करोति · यागानन्तरं त्वरया गत्वा होत्रे ग्रहपात्रं प्रदाय तथैवागत्याश्विनमादायाश्विभ्यामनुब्रूहि अश्विभ्यां प्रेष्येति प्रचरति · प्रतिप्रस्थाता च पूर्ववत्ततस्त्वरयागत्य[1] होत्रे ग्रहपात्रं समर्पयति ।

समासिच्य तेनापिदधाति विष्णऽउरुगायेति (८.१) ॥२१॥ प्रतिप्रस्थाता तृतीयवारमादित्यस्थाल्यां समाञ्च तेनैवादित्यपात्रेण आदित्यस्थालीमपिंति । सर्वत्र सदसि गमनागमने उत्तरेण हविर्धानं कर्तव्ये नान्यथा ।

उन्नीयमानेभ्योऽनुवाचयति ॥२२॥ द्विदेवत्यप्रचारानन्तरमुन्नीभ्योऽनुब्रूहीत्येवं प्रशास्तारमनुवचनक्रियायां प्रेरयति ।

चमसेषून्नयति नवस्वपरेणोत्तरवेदिं निधाय ॥२३॥ तत उन्नेताह्वावाकचमसवर्जितान्नव चमसान्क्रमेण उत्तंदिमपंणा निंय तेषु पूतभृतः सकाशात्सोममुन्नंति ।

शुक्रादुपास्तरणाभिघारणे ॥२४॥ चमसेषु शुक्रात् द्रोणकलशस्थात्सोमा-

---

१) यात्या B. यागन्या A.